

var jo Noget, jeg gjorde opmærksom paa allerede første Gang, jeg havde Ordet, at Forslagsstillerne være villige til at modtage Endringer i Lovforslaget. Jeg skal nu heller ikke have Noget imod den høitærede Ministers Udtalelser, om der gennem Udvalgets Arbejder kunde komme Noget frem, som kan nærme sig det Standpunkt, hvorpaa den høitærede Minister har staaet tidligere, og som alligevel fyldestgjør den Kæmpe, som Lovforslagets Stillere have næret. Naar vi bare faae Knuden løst og komme et Skridt nærmere frem mod Løsningen af Spørgsmaalet, saa vilde vi Forslagsstillere være overordentlig taknemlige; men jeg maa fastholde, at netop som Lovforslaget er indbragt, er det mere frifindet end Noget, der tidligere er kommet frem. Jeg ser ogsaa i den høitærede Ministers Modstand en Anerkjendelse deraf. Det er ham for frit; han vil ikke have, at man skal henvise det til private, paalidelige Mænds Afgjørelse, om den eller den har været istand til at helbrede disse Sygdomme, det maa ikke være afhængigt deraf, det skal overlades til Ministerens „Skjøn“ eller maasse til andre Autoriteter, der skulle kunne bedømme det. I saa Henseende er Friheden for Forslagsstillernes Synspunkt ikke vid nok, og jeg tager neppe fejl, naar jeg paa Grund af Ministerens Modstand derimod betegner Lovforslaget som betydelig mere frifindet eller gaaende videre end noget andet tidligere Forslag. Men dersom den høitærede Minister forøvrigt ikke kan modtage det af den Grund, saa tvivler jeg dog ikke om, dersom Ministeren er velsindet for selve Sagen, at der vil kunne vise sig Udveie, saa at man mulig kunde komme til en Overenskomst.

Buff: Det er navnlig overfor et Par Udtalelser af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) og den ærede sidste Taler, at jeg har begjært Ordet. Men forinden jeg kommer ind paa disse Udtalelser, vil jeg i Almindelighed bemærke, at det i Særdeleshed meget glædede mig at høre de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Jeg er glad ved, at det i disse Udtalelser skarpt og bestemt blev hævdet, at vi, som i det Hele staa paa den Side, og det kan vel siges om det store Flertal, at vi ønske at gaa frem i frifindet Retning paa dette Omraade, at vi ønske dette ingenlunde af Mistillid eller Mistro i Almindelighed til Videnstaben. Vi, som paa ingen Maade give os ud for videnskabelige paa dette Omraade, vi se som private Folk med Forbauselse paa de Fremskridt, der gjøres paa Lægevidenskabens Omraade; vi glæde os over, at der gaas mere og mere frem paa dette Omraade, og da Universitetsloven var for her, hørte vi navnlig det ærede Medlem fra Sælland (Brandes) oplyse os om, — og han er jo særlig inde i disse Forhold, — at der i det lægevidenskabelige Fakultet herskede en, om jeg saa maa sige, mere

folkelig, fremskreden og frifindet Aand end i de andre Fakulteter. Der maa derfor ikke være nogen Misforstaaelse tilstede, og man maa ikke tro, at der er Noget enten i denne Sal eller udenfor den, der nærer Mistro til Lægerne, eller at vi Lægsfolk skulde tro, at Lægevidenskabens her i vort Fædreland ikke skulde staa paa det Standpunkt, som vi ere berettigede til at vente af den for Tiden. Derfor er jeg bleven glad ved Udtalelserne fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, saavel som ved den Kritik, det ærede Medlem gav af Lovforslaget. Det vilde være uret mod den sidste ærede Taler, den ærede Rødsfører for Forslagsstillerne, dersom man i Hensind til hans Udtalelser fik det ud, at han ikke ogsaa vilde gaa frem i frifindet Retning paa dette Omraade. Det kan ikke nytte at ville paadutte sine Modstandere Noget, man ikke selv tror paa, naar man ikke er fuldt enig med dem, og her er jeg til en vis Grad ikke enig med ham. Jeg er overbevist om, at dette ærede Medlem ogsaa vil gaa frem i frifindet Retning, og det var der ogsaa Antydninger af i hans Foredrag. Naar imidlertid det ærede Medlem paastod, at dette Forslag er det mest frifinde, som nogeninde er kommet frem i Rigsdagen, er det ingenlunde Tilfældet; thi dersom det ærede Medlem vil tage Tillæg C. for 1873—74 og efterse der Sp. 81, vil han finde som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling en § 3, som vistnok er meget mere frifindet end den første Paragraph i Lovforslaget her, og som forsaavidt er en Hovedparagraf i Lovforslaget; saa jeg kan ikke se rettere, end at Landstinget i den nævnte Samling er gaaet videre, end det ærede Medlem er gaaet i sit Lovforslag. At det ærede Medlem maasse vilde gaa meget videre end Lovforslaget i Tillæg C., og end han her har foreslaaet, kan godt være, det veed jeg ikke; men jeg maa dog minde ham om, at han ikke har Ret, naar han siger, at der ikke er vedtaget noget mere frifindet Lovforslag om dette Emne her i Rigsdagen end det nærværende Lovforslag. Jeg forstod ikke det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen), naar han udstrakte det konservative Standpunkt paa dette Omraade saa vidt, at han endogsaa vilde forsvare det, at der kun skulde kunne gives Tilladelse til Folk, naar det havde viist sig, at de helbredede Folk, som Lægerne ikke kunde helbrede, og i det Hele taget aabne Mulighed for, at det skulde være en Slags Maalestok, hvorefter der skulde gaas frem. Jeg kan ikke forstaa, at det er rigtigt at indtage dette Standpunkt, og jeg forstaaer ikke, hvorledes Forslagsstillerne kunne hævde og end yderligere fremdrage det, navnlig da det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds var nærværet at forstolke det i sin værste Form. Det er saa, at vi paa Landet have Erfaring for, at En eller Anden, der ikke er Læge, har hjulpet Folk, og i den Ggn,